

Inhoudsopgave

Afbeelding 1: 2 september 2019. Langs de Poolse kust, vlak voordat ons midzwaard naar beneden donderde.

LOGBOEK 2019	4
Blog 1: 6 JULI 2019, Klaar voor vertrek. Klaar? Voor zover je dat ooit bent met een boot.	4
Wat voorafging.....	4
Kerstmis 2016 Terschelling, We nemen een besluit.....	4
Zondag 17 december 2017, “Het grote loslaten” is begonnen.....	5
Blog 2: 13 juli Lauwersoog vanaf een Marrekriteplek midden in de natuur.....	7
Blog 3: 17 juli Borkum. Heftige overtocht. Kombuis ‘n chaos, geen gps-signaal en een staaldraad gebroken.	7
20 Juli Norderney. Enne we bleven nog een paar dagen op Borkum.....	8
Blog 4: 27 juli. Dit bedenk je toch niet! Wat een toeval.... Incident op het NOK.	9
Blog 5: Stubbekoebing 8 augustus, zwerfend van ankerplaats naar ankerplaats op weg naar onbekende plekken.....	10
12 juli, Dokkum. Hoezo klaar voor vertrek? Toch nog “een dingetje” met de motor.	10
Na Dokkum nog een aantal dagen aan een Marrekrite plek bij het Lauwersmeer gelegen en toen naar buiten via het Westgat.	10
7 dagen in het NOK (Noord Oost Kanaal), ja we doen het rustig aan!	10
31 juli tot 7 augustus: Dan zwerven van ankerplek naar ankerplek. Heerlijk en ook wat onbekende plekjes ontdekt.	11
Blog 6: 2 september. Ontboezemingen van een zwerfster. Persoonlijke notities van Marianne	12
Intermezzo. Zwerven, waarom? En wat levert het op?	12
Ondertussen de rauwe werkelijkheid.....	12
Blog 7: 20 september. Is Cestlavie nog steeds op weg naar Gdansk??	13
2 september t/m 4 september: 90 mijl afgelegd langs de Poolse kust.	13
De 3 ^e dag en ineens steken we 2.70 meter!.....	13
6 dagen wandelen door de prachtige natuur van Park Narodowy Bory Tucholskie.	13
Hoe staat het inmiddels met onze reparatie?	14
Blog 8: Het regent al 3 dagen, de wind is te hard en uit de verkeerde hoek en de dagen worden korter: Tijd voor een nieuw ritme!	16
Maar eerst over toen de zon nog wel scheen. 22 september.	16
26 september en op weg naar Hel, ja zo heet het echt!	16

1 oktober 2019, een mijlpaal: Cestlavie bereikt op eigen kiel Gdansk.	17
6 oktober. Vanmorgen 7.30 uur best fris (6 graden) en dus het warme ondergoed aan en mijn nieuwe leren waterdichte handschoenen opgezocht.	18
Leba 12 oktober. De dagen worden korter, het weer slechter en het regent al drie dagen. Kortom tijd om een nieuw ritme te vinden.	18
Blog 9: Varen in oktober en november valt best mee..... als je de tijd hebt om slecht weer uit te zitten ☺	19
Svaneke, Bornholm 18 oktober. Net die ene zonnige dag om 73 mijl te varen en toch nog stress aan het eind.	19
23 oktober Ystad: Nu weer miezerig maar een paar dagen geleden een top zeildag gehad: 37 mijl in de zon in 6 uur tijd. Wel bijna stuurloos!	19
20 oktober varen we op een bijna spiegelgladde zee op de motor 23 mijltjes naar Ystad.	20
24 oktober. In de mist en laaghangende miezerige bewolking 29 mijl zeilen naar FALSTERBRO	20
25 oktober. Voor de harde wind binnen, een hele dure kapper en een erg goedkope ligplaats.	21
Van 26 oktober t/m 30 oktober de toerist uitgehangen in een zonnig Kopenhagen.....	21
31 oktober, een heerlijke zeildag scherp aan de wind. 29 mijlen zeilen en de laatste 4 op de motor naar Rødvig.	22
1 november waait het behoorlijk hard (5) uit het ZZO en is dit lagerwal.....	22
3 november: een spiegelgladde zee met genoeg (20) centimeter onder de kiel: door de Fakse Bucht.	22
BLOG 10 op weg naar Nederland: Eind november door de Duitse Bocht. Moet kunnen toch??	23
Woensdag 6 november.	23
Donderdag 7 november. Papa 30 jaar geleden overleden	23
Vrijdag 8 November	23
Zaterdag 9 november	23
Zondag 10 november.	24
19 november.....	24
22 november. In één ruk van Cuxhafen naar Vlieland: Twas koud. Twas donker. Twas geweldig!	24
Donderdag 19 december. Tweemaal pech	24
Woensdag 18 december.	25

LOGBOEK 2019

Blog 1: 6 JULI 2019, Klaar voor vertrek. Klaar? Voor zover je dat ooit bent met een boot.

We liggen in Dokkum en gisteren heb ik een YouTube film gemaakt van alle werkzaamheden, het eerste half jaar van 2019. [Renovatie Volkerak 46 Zeiljacht Cestlavie](#). Een week geleden vertrokken we uit Sneek richting Harlingen. Naomi (oud werk-collega) en haar vriend Fabian varen mee richting Vlieland. Eerst maar een paar dagen uitrusten van al het harde werken. Het plan is richting de Botnische Golf. Helemaal naar het noorden zullen we niet halen, zoals zoveel klussers ervaren ons werk liep wat uit.

Wat voorafging

Dit schreef ik in 2013 "Al een hele tijd speel ik met de gedachte nu eens een écht grote zeilreis te maken en daarvoor lang vrij te nemen. Ook vanwege het feit dat, bij mijn weten, je maar één leven hebt en als je dromen hebt die waar moet maken. Bovendien zei ik vroeger altijd: als je ouders de 70 jaar naderen en je wilt of moet nog wat met hen, wacht dan niet te lang. Ik ben nog geen 70 (sinds een paar dagen wel 58), maar Meine wordt in juni 69 en ook al is hij nu nog steeds fit, hij en ik hebben wel onze meeste jaren achter ons liggen, dat valt niet te ontkennen. Vandaar mijn besluit om in augustus, direct na de vakantie met mijn baas hierover te gaan praten. Het zal erop neer komen dat ik met vele gespaarde vakantie dagen, ADV en nog een paar "ouderen-dagen", uiteindelijk 6 weken onbetaald verlof moet opnemen om 4 maanden op pad te kunnen gaan"

Wel die reis hebben we gemaakt in 2014, 3100 zeemijl via de zuidkust van Engeland, de westkust van Ierland, bovenlangs via de Orkneys en uiteindelijk lange de Engelse oostkust terug naar Nederland. In onwaarschijnlijk mooi weersomstandigheden! De 7 films die ik van deze reis maakte vind je op mijn YouTube kanaal. De eerste hier: [Ithaka zeilt buitenom rond Engeland. Film1: IJmuiden - Lyme Regis](#) Naast alles wat deze prachtige reis opleverde, verdiepte het mijn verlangen nog meer: "hier wil ik meer van".

Kerstmis 2016 Terschelling, We nemen een besluit.

Zoals iedere winter gaan we ook dit jaar met de Ithaka naar Terschelling. Het wordt ons duidelijk. We gaan het echt doen! Dat betekent voor ons, in ieder geval onze Jeanneau Sun Odyssey 35 voet "Ithaka" en ons prachtige huis in Langbroek verkopen. Als eerste stap kiezen we om Ithaka op de wal te zetten en haar een goede onderhoudsbeurt te geven. Dat blijkt niet alleen nieuwe antifouling, maar ook alle oude lagen eraf, de vieze deels gescheurde binnen bekleiding laten vernieuwen en nog wat andere kleine dingen. Vanaf april staat ze te koop. Inmiddels ook ons huis te koop gezet, nadat we van onze makelaar te horen gekregen hebben dat we een prijs kunnen vragen die betekent dat het huis na een aantal jaren niet meer "onder water staat". Doen dus! Binnen een week is onze geliefde plek verkocht aan hele leuke mensen die er heel blij mee zijn. Ook de Ithaka wordt verkocht en in september ontdekken we een Volkerak 46 "Cestlavie". Al direct na de bezichtiging doen we een bod. Op vrijdagavond voor kerst 2017 zitten we bij de notaris in Sneek. Ze is van ons en we varen direct door naar Terschelling. Vanaf februari 2018 wonen we aan boord en het gehele jaar zal ik nog werken en het plan is om per 1 januari 2019 te stoppen met werken.

Zondag 17 december 2017, "Het grote loslaten" is begonnen.

De afgelopen weken zijn we echt aan het opruimen. Best bijzonder. Mijn omgeving is plaatsvervangend in de stress geschoten. Mij valt het tot nu toe wel mee. Zo bijvoorbeeld altijd gedacht dat ik het vreselijk zou vinden om afscheid te nemen van mijn boeken. Nu gaat het vanzelf. Ik maak foto's van rijtjes boeken en app die naar vrienden met de vraag wat ze willen hebben. Inmiddels staat er in de boekenkast al wat stapeltjes met papiertjes erop voor wie wat bestemd is.

Een paar weken geleden ook op zolder de oude spullen van mijn ouders opgezocht en ingepakt. Die gaan allemaal in plastic dozen naar de zolder van Drikus de broer van Meine. Heel leuk was het om tussen de stukken een brochure over Warmond 1939 te vinden, toen mijn vader met zijn neef Oscar op zeilvakantie was met zijn BM. Vrijdagavond heb ik dit aan Carolien gegeven tijdens een Rapsodie jaarclub avondje. Het leuke was dat er nog een advertentie in stond van de jachthaven van haar vader Houweling. Ze was er ontroerd over en erg blij. Ook twee mooie etsjes van de Kaag die ik ooit heb gekregen toen ik afscheid nam als ik secretaris van het Vennemeer heb ik haar gegeven. Zo begin ik zo langzamerhand aardig wat pleeggezinnen te krijgen voor mijn dierbare spulletjes. Niet dat ik die ooit terug wil, maar het komt nu mooi uit.

Afbeelding 2: Ons huis aan de Langbroekerdijk dat we met pijn in het hart én dankbaarheid achter ons laten

Afbeelding 3: Ons drijvend huis: Een Volkerak 46, genaamd Cestlavie

Blog 2: 13 juli Lauwersoog vanaf een Marrekriteplek midden in de natuur.

Vandaag even een kort berichtje om een filmpje te delen van onze zonnige dagen op Vlieland, eind juni. Wat was Vlieland nog stil voordat de ruke van de zomervakantie losbrak. Heerlijk geankerd in de Geul voor de “ingepakte” vuurtoren. Naomi (oud Nyenrode collega) en Fabian aan boord. Lekker gezwommen...en mijn nieuwe drijvende drone uitgeprobeerd. Nadat ze van boord waren hebben Meine en ik nog mooie wandelingen en fietstochtjes gemaakt. Dit staat allemaal op het filmpje. Geniet ervan!

Blog 3: 17 juli Borkum. Heftige overtocht. Kombuis 'n chaos, geen gps-signaal en een staaldraad gebroken.

Na drie dagen op ons marrekrite <https://marrekrite.frl> plek, besloten we gisteren via Lauwersoog naar Norderney te varen. De wind was afgenomen tot NW 4 en via het Westgat zou het een mooi rustig halve-wind rak worden. Eindelijk heerlijk zeilen. We vertrokken met bijna doodtij en dus geen verwachte stroming. Wel de wind tegen, dus op de motor. Het eerste stuk ging nog, maar toen werd het heel heftig met hoge golven. Achteraf bleek dat door de harde wind van de afgelopen tijd, de zee nog meer onstuimig was dan anders. Bovendien hier veel zandplaten die voor veel hoge golven zorgen. Wat gingen we tekeer! Ik had natuurlijk wel een en ander zeevast gezet, maar niet genoeg bleek naderhand. Een grote ravage in de kombuis, zei Meine toen hij even naar binnen ging. Espressoapparaat (dat ik wel had leeggehaald gelukkig) op de grond, evenals de melk schuimer en andere spullen. Onze nieuwe koelkast bleef dicht gelukkig. De vorige klapte open in dit soort situaties met als gevolg alles op de grond. (Overigens zo'n situatie als nu, heb ik nog nooit meegemaakt.) Teruggaan heeft ook geen zin en ik bleef buiten sturen. Op een gegeven moment gingen we zo te keer, dat de gangboorden in het water kwamen. Duca, die gelukkig aangelijnd zat, wilde van boord en deed een poging in het gangboord te komen. Meine trok haar naar binnen en lijnde haar opnieuw aan. Op haar buik, met haar pootjes gespreid, deed ze van ellende een plas.

Eenmaal op zee werd het niet echt rustig, maar in ieder geval kon het grootzeil omhoog. Althans dat dachten we! Het lukte Meine niet het voor elkaar te krijgen de val te monteren aan het zeil. Alhoewel natuurlijk aangelijnd, toch gevaarlijk als je valt en je kop stoot. Dus dan maar niet en alleen de kluiver en de bezaan. Dat maakte het allemaal wel ietsje rustiger en de motor kon uit. Meine kon even rusten en wat bleek voor het eerst dat ik hem ken, werd hij zeeziek en was misselijk. Heel even snel ging ik naar binnen om krentenbollen en water te halen, zodat we in ieder geval iets in onze maag hadden. Dat hielp. Weer even later kon toch het grootzeil erbij en werd het zelfs een beetje leuk. Tot een harde knal en aan bakboord knapte de staalkabel in onze railing. Het blok van de kluiverschoot was open geknald en ertegenaan gekomen. Wat een krachten kunnen er loskomen! Inmiddels was het 15.00 uur en nog 27 mijl naar de ingangsboei van Norderney. En dan ben je nog niet binnen in de haven! We besluiten naar Borkum te gaan! Nog 10 mijl en voor ons bekend. Bovendien kan vanwege een iets andere koers de kluiver ook aan stuurboord met het blok dat nog wel goed is. Voordat je samen zo'n beslissing neemt, gaat er bij mij althans van alles door het hoofd. Helemaal doorvaren naar Cuxhaven? Nee, te vermoeiend en ook geen maaltijden voorbereid voor een nacht doorvaren. Toch naar Norderney? Dat wordt dan zeker 23.00 uur voordat we binnen zijn en we voelen ons nu toch al niet helemaal fit. Hebben we sowieso een verkeerde beslissing genomen door uit te varen? Hadden we kunnen weten dat het zo ruig zou worden? Zijn we dan zo'n slechte zeelui?

Dan houdt de gps er mee uit. Geen fix meer. Wat is dit nu weer? We hadden alles toch goed voor elkaar? Gelukkig ken ik de weg en zijn we bij het begin van de toegangsgeul naar Borkum. Het weer is helder, dus dat zal wel goed komen. Toch blijf ik maar achter een ander jacht varen dat duidelijk ook deze richting op gaat. Ze gaan trouwens ook enorm te keer en worden af en toe weg gezet door de golven. We varen nu alleen nog op de bezaan en de motor, maar hebben wel de stroom tegen. Later als ik even snel naar binnen ga om te plassen bedenk ik me dat het misschien het kabeltje van

de plotter is, dat losgeschoten is. (We kunnen de plotter binnen en buiten gebruiken en hadden voor deze tocht de plotter buiten aangesloten). Dat blijkt zo te zijn en de laatste mijlen hebben we weer een gps-positie.

We komen om 19.00 uur aan in de noodhaven (Burkana-haven) van Borkum, waar we een plek vinden aan de ponton tegenover de reddingsboot. Gedurende de avond komen er meer jachten binnen met ook zeezieke bemanning, uitroepen als "Dit doen we nooit meer, het westgat uit bij Lauwersoog" en "Bij ons aan boord in een Vacature. Ik ga nooit meer mee". Mijn twijfel dat we een en ander verkeerd hadden ingeschat, wordt daarmee wel weg genomen! De schade aan boord valt ook mee; espressoapparaat doet het nog gewoon. Wel voor de 2^e keer de oven open geknald en weer de kleine ovenschoteltjes kapot! Het blok van de schoot blijkt niet stuk, maar een variant die open kan. De staalkabel is niet gebroken, maar aan 1 kant uit de spanner getrokken. Een Russisch stel komt later binnen en ook zij zien er grauw uit. Vanzelfsprekend kunnen ze bij ons langs. We hebben de komende dag leuk contact en ze vindt Duca het einde. Als cadeau voor onze gastvrijheid geeft ze me een pakket Russische chocolade uit Sint-Petersburg. We eten in het restaurant aan de jachthaven en ik ben zo moe dat ik het bijna niet op krijg, hoe heerlijk het ook is. Gelukkig maar twee glazen witte wijn gedronken, beide gecombineerd met een groot glas water. Ik was nogal dorstig geworden van ons avontuur.

De volgende dag wordt het prachtig weer en we pakken wederom onze rust. Wel moeten we verkassen naar een ponton aan de overkant, omdat we nu op de plek liggen waar de reddingsboot schepen met pech neer leggen. Meine doet een middagdutje en ik ga op mijn fietsje naar het dorp voor wat boodschappen en om wat cash te pinnen. De vrouwelijke havenmeester hier aan de ponton is trouwens geweldig! Humor, een gezellig praatje en gastvrij! Ze doet voor iedereen moeite om een goede plek te vinden. Officieel is dit geen jachthaven en komen er ook grote Pilot schepen binnen. Toch regelt ze dat een Engels jacht met een grote oude hond direct aan de wal kan liggen, zodat het arme beest niet steeds over 4 schepen gedragen hoeft te worden.en de douche: gratis en de beste sinds maanden! Zelf de temperatuur te regelen en een zeer krachtige straal.

20 Juli Norderney. Enne we bleven nog een paar dagen op Borkum.

18 juli maken we een mooie fietstocht over het eiland. Het is prachtig weer en zelfs warm. Een jonge man van 1 van de werkschepen die de windmolens op zee controleren en onderhouden, laat zijn drone vliegen. Hij vertelt dat ze er een groot aantal hebben die ze gebruiken om bovenin de windmolens te inspecteren. Ik vertel van de mijne en dat ik nog wel wat te leren heb. Hij biedt aan morgen op zijn vrije dag me les te willen geven. Helemaal top natuurlijk, maar morgen willen we varen, omdat het dan rustig weer is en daarna weer wat onstuimiger wordt. Jammer, maar wel enorm aardig!

19 juli vertrekken we om 10.00 uur. Lekker rustig, er is toch geen wind, dus op de motor. Onderweg de stuurautomaat uitproberen, die werkt geweldig en wat fijn is, je hoort het niet, omdat de machine onderin de machinekamer zit. Om 17.00 na een zeer rustige overtocht komen we aan op Norderney. Het is er niet echt druk en we kunnen aan de kade liggen. Meine is een hele tijd bezig om de lijnen goed te bevestigen omdat we hier rekening moeten houden met eb en vloed. Het verschil is zeker 3 meter. Midden in de nacht als het laag water is worden we wakker van gebonk. De stootwillen zijn er tussenuit en we liggen tegen de palen aan te rijen. Meine weet het te verhelpen we slapen heerlijk tot ruim 8.30 uur.

Blog 4: 27 juli. Dit bedenken je toch niet! Wat een toeval.... Incident op het NOK.

Liggen we heerlijk rustig tussen 4 palen te relaxen op het NOK (Hafen Shafen 2 uur voorbij Brunsbüttel), komt er een zeiljachtje binnenvaren, dat de kinderen gelegenheid wil geven even lekker te zwemmen voor ze verder gaan. Na een frisse duik start pa de motor, maar die doet het niet. Een hele tijd horen we de piep van het startcontact. Na vele pogingen vraagt hij onze hulp. Of we hem op sleeptouw willen nemen het kanaal op en dan snel varen zodat de motor aanslaat. Zoals je dat bij een auto doet. Meine en ik aarzelen behoorlijk. Het betekent alles opruimen, zonnetentje weg (anders zie ik niets meer tijdens het sturen) en de 4 lijnen los. Uiteindelijk besluiten we te helpen. We varen achteruit tussen de palen weg en met een rondje vaar ik langszij zodat Meine een sleeplijn kan aanpakken. De schipper vergeet trouwens zijn stootwillen even uit te hangen. Gelukkig zijn die van ons groot en dik. Ik vaar het kanaal op en geef gas. Met 7 knopen snelheid doet de schipper allerlei pogingen, maar de motor slaat niet aan. Of we hem dan maar “even” naar Brunsbüttel willen slepen? 2 uur heen en 2 uur terug. Ik kijk Meine aan en we weten beiden direct dat we dat toch echt niet gaan doen. De schipper wordt zelfs boos en verwijst ons naar de zee erecode dat je schepen in nood moet helpen. Als ik aangeef dat dit geen nood is en dat hij bij de camping waar we lagen een monteur kan bellen en laten komen, schreeuwt hij dat hij zelf techniker is!

Als er een groot vrachtschip voorbij is, draai ik toch echt om en dat vindt hij niet leuk. Even gaat door mijn hoofd om hem dan maar los te gooien. Wat een gezeik. Natuurlijk zullen we dat nooit echt doen, maar dat het idee bij me opkomt zegt genoeg. Inmiddels vaar ik aan de stuurboord wal in de richting van Kiel en krijg een idee: we kunnen een schip dat ons tegemoet komt en richting Brunsbüttel vaart natuurlijk vragen ons “sleepie” over te nemen. Ik geef het door aan de schipper en hij is akkoord. Al snel komt er een groot modern zeiljacht onze en dus de goede richting uit, tegemoet. Ik verzin allerlei Duitse zinnen om ze de situatie uit te leggen en hen te overtuigen het jachtje over te nemen. Dan zie ik dat het Nederlanders zijn. Dat maakt het een stuk gemakkelijker communiceren. Ik vaar op het schip af en in eerste instantie willen ze ons ontwijken. Dat snap ik ook wel. Dan draaien ze bij en varen terug in onze richting. Het schip komt dichterbij en wie is de schipper? Mijn FB-vriend Erick Veldhuis, wiens stacaravan in Sneek we deze winter hadden gehuurd, toen we niet op de boot konden wonen! Hoe bedenken je het! Hij is bezig met een “Yacht delivery”. Hij roept: “Ik zei toch dat we elkaar op het NOK zouden tegenkomen!”. Dat bleek op FB bericht van een paar dagen geleden en wij hebben al dagen geen bereik. Natuurlijk neemt hij het schip over. De vrouw aan boord bedankt ons nog. Wij varen terug naar ons plekje tussen de 4 palen, waar natuurlijk inmiddels een ander scheepje ligt. Gelukkig passen we er nog achter. Naderhand bedenken Meine en ik dat de schipper waarschijnlijk in een soort van stress was gekomen en we rekenen het hem niet aan.

Blog 5: Stubbekoebing 8 augustus, zwerfend van ankerplaats naar ankerplaats op weg naar onbekende plekken.

Al 6 weken onderweg sinds we Sneek verlieten en hoeveel mijlen hebben we afgelegd? De track geeft 447 mijlen aan, een gemiddelde dus van 18 mijl per dag. Ja, we staan inmiddels behoorlijk in de relaxmodus. We hebben vele dagen stilgelegen en onze rust gepakt. Dat was wel nodig, na al dat klussen de eerste vijf maanden van het jaar. Oorspronkelijk was het plan om nadat Naomi en Fabian op Vlieland van boord gingen, in 1 keer door de varen naar Cuxhafen, net zoals vorig jaar. Echter het weer zat niet mee, een aantal dagen harde NW-wind in de Duitse Bocht. Dus besloten om naar Harlingen te zeilen en vandaar de “staande mast route” te nemen.

12 juli, Dokkum. Hoezo klaar voor vertrek? Toch nog “een dingetje” met de motor.

We liggen nog steeds in Dokkum en dat is ook best ok! Naarmate ik langer op een plek bent, ga ik er ook meer van genieten en mooie dingen ontdekken. Bovendien is het weer in de Duitse Bocht nog niet echt aantrekkelijk. Reden dat we hier nog liggen? Drie dagen geleden startte ik de motor om verder te gaan varen naar natuurgebied Lauwersoog. Motor sloeg aan en hield er vrij snel mee op, alsof hij geen diesel kreeg. Na onderzoek van Meine en telefonisch geassisteerd bleek gebrek aan ontluchting het euvel. Met telefonische ondersteuning van Eeuwe de Jong uit Heeg kreeg Meine het zelf voor elkaar. Ontluchten lukt en de motor kwam weer aarzelend op gang. Oorzaak? De nieuwe rvs 100 liter dagtank had toch een aparte ontluchting nodig! Ook dit kreeg Meine uiteindelijk voor elkaar, ditmaal met telefonische ondersteuning van Wim. Voordat dit lukte duurde wel even, want Wim was geveld voor een stevige griep. Nu is Dokkum een enorm leuk stadje, dus geen straf om hier wat langer te zijn. Mooie wandeling gemaakt, niet naar het museum geweest en het lekkere eigen gebrouwen Bonifatius bier gekeurd.

Na Dokkum nog een aantal dagen aan een Marrekrite plek bij het Lauwersmeer gelegen en toen naar buiten via het Westgat.

Het verslag van deze onstuimige tocht hebben jullie eerder kunnen lezen. (Blog 17 juli). Borkum dus maar weer een paar dagen bijkomen! Bovendien nog steeds NW 5-6 verwachtingen bij Cuxhafen en dat is dan wel lagerwal! Op Borkum trouwens erg leuke Friese mensen ontmoet; Jan, Nynke en zoon Sander. Ook zij waren trouwens onstuimig door het Westgat gekomen. Na 3 dagen verder naar Norderney. De wekker om 4.45 uur, zodat we op een mooie tijd de Elbe bij Cuxhafen kunnen opvaren. Tijdens deze tocht dus juist weer geen wind en geheel op de motor! 2 nachtjes later richting Cuxhafen en ook deze 13 uur op de motor.

7 dagen in het NOK (Noord Oost Kanaal), ja we doen het rustig aan!

De volgende dag naar het NOK en een paar nachtjes tussen de palen in een verbreding van het kanaal en vervolgens gelegen op de Flemhuder See. Hier gevlogen met mijn Drone, die zeer gemakkelijk te bedienen is. Wel vergeten op het filmknopje te drukken helaas. En wat echt vervelend is, de controller doet het niet meer. Na contact met de leverancier, vrees ik een software update te moeten doen, maar of dat werkt? In ieder geval garantie, maar voorlopig dus geen filmpjes vanuit de lucht.

31 juli tot 7 augustus: Dan zwerven van ankerplek naar ankerplek. Heerlijk en ook wat onbekende plekjes ontdekt.

Eerst wat diesel tanken in Laboe en leuk overnacht in de vissershaven. Er was een plekje vrij en vanaf de bunkerplaat kon ik zo achteruit de box inschuiven. De volgende 6 dagen alleen maar gezeild, geankerd, rustig aan gedaan en nieuwe vrienden gemaakt. Vanuit Laboe voeren we een stukje terug naar de vorig jaar ontdekte ankerplek vlak voorbij Holtenau: Plüchowhaven. Daar een enorme onweersbui meegemaakt. Later hoorde ik dat even verderop grote hagelstenen waren gevallen. Bij ons alleen maar regen. Toen naar Heiligenhafen met geen wind. Uiteindelijk toch nog 2,5 uur gezeild. Van deze ankerplek geweldig kunnen zeilen naar Albuen. Dat is een klein zeer beschutte baai, waar je door een hele smalle vaargeul naar toe kunt varen. (Zie ook het YouTube filmpje). Hier heerlijk gelegen op 2,6 meter diep water. Met de nieuwe pikhaak van 2,60 konden we nu ook even checken op de afstelling van onze nieuwe dieptemeter goed is. Die geeft 2.80 aan, dus een speling van 20 cm en dat geeft een veilig gevoel. De bodem is wel heel erg modderig en door de pikhaak kwam ook aardig wat stank naar boven.

Na een rustdagje gezeild naar Famø tot aan de ankerplek. De route was helemaal te bezeilen. Heerlijk en deed me denken aan de zeiltocht naar Fersness Bay in de Orkneys in 2014. Rustig geankerd en de volgende ochtend het kleine haventje in. We hadden geluk want er voer net een groot motorjacht naar buiten. Mooie plek dus en vanaf 13.00 uur stroomde het haventje alweer vol. Kennis gemaakt met erg leuke Duitse mensen. Die kwamen ons schip bewonderen en ja dat gebeurt vaak met dit schip en daardoor doe je leuke contacten op. David, Güde en metgezel Zene uitgenodigd voor een kop koffie, wat over ging in de nodige wijntjes. Ze willen ook graag ooit zo'n leven als wij nu leiden. Toen Meine voorstelde om op onze grote tv "de Ithaka rondt UK en Ierland" films die ik de afgelopen winter heb gemaakt, kon de gezelligheid niet meer stuk. Vooral David huilt bijna van de emoties: "Ich muss dahin". Zene die in de theaterwereld zit vindt mijn films erg mooi en zeker niet te lang. Ook de muziek spreekt haar aan. Een mooi compliment dus. (Alle 7 UK films staan inmiddels op "mijn" YT kanaal onder mijn eigen naam. Kijken dus!)

Inmiddels wordt er slecht weer verwacht met hele harde wind en regen. Wat te doen? Uiteindelijk willen we richting Rügen, Polen en Estland. De windrichting die kant op is ok, maar harde wind geeft daar een gevaarlijk lagerwal. Nog even niet doen dus. We plannen om naar Klintholm te gaan. Ook deze dag kunnen we heerlijk zeilen maar een stevige regenbui maakt dat de wind er ook mee ophoudt. Klintholm wordt dan veel te ver en ik ben er wel klaar mee. We besluiten de haven van Stubbekøbing in te varen. Daar gaan we beter weer afwachten.

Blog 6: 2 september. Ontboezemingen van een zwerfster. Persoonlijke notities van Marianne

Ik zei het al eerder, “wij zijn geen kilometervreter”. Al bijna een maand zwerven wij nu door dit prachtige gebied: Rügen, Hiddensee, De Bodden, Achterwasser, Stettinger Haf en tot slot in Polen Wietziger See. Totaal 222 mijl afgelegd. Niet veel, maar daar gaat het ons niet om. In deze periode hebben we 15 keer voor anker gelegen en vaak langer dan 1 dag! Het is heel fijn om zoveel tijd te hebben om een gebied echt te leren kennen. (Zie ook het intermezzo). Ons doel om helemaal naar het noorden van de Botnische Golf te gaan hebben we natuurlijk letterlijk laten varen. Sowieso gingen we al te laat weg, maar ook ons tempo is heel rustig. Ik denk dat het toen we in 2014 rondom Engeland voeren in 3 1/2 maand en meer dan 3000 mijl aflegden, dat ook wel echt kwam omdat er een tijdsdruk op zat. En die is er nu niet meer! Wat ik eigenlijk het mooiste vind, is dat ik ontdek en dat wordt een soort van persoonlijke spreuk (een “tijdelijk waar weten”): “De kunst van zwerven is dat je nergens heen wilt”. Anders wordt het reizen ergens naartoe. We zijn nu twee maanden onderweg en eigenlijk nu pas vind ik de echte rust. En gelukkig ben ik daar samen in met Meine.

Intermezzo. Zwerven, waarom? En wat levert het op?

Ik lees het boek “Goudzand” van Konstantin Paustovski, die ik als schrijver leerde kennen in 1991. Daarin stelt men dat er drie gelijke delen in een leven zijn. De eerste 30 jaar kennis verwerven. De tweede 30 jaar over de aarde zwerven. De laatste 30 jaar aan scheppend werk wijden. Bij het maken van een zwerftocht moet je, zelfs al is het maar voor een hele korte tijd, op die plek waar het lot je heeft doen belanden, echt leven in het hier en nu en wakker zijn. Kennis en zwerftochten zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Omzwervingen zijn de weg die ons nader tot de hemel doet komen, zeiden in de oudheid de Arabieren. Geluk wordt alleen de wetenden geschonken. Reizen laat onuitwisbare sporen achter in ons bewustzijn. Tijdens zwerftochten te land en ter zee over de uitgestrekte ruimtes van onze aarde worden sterke karakters gesmeed en ontstaan humaan gedrag, begrip voor de verschillen tussen volkeren en ruimhartige en nobele inzichten.

Ben ik dan nu te laat? Want ik ben 63 en zou dus aan het scheppen moeten zijn. Dat is ook zo. Vanaf mijn 30ste heb ik inderdaad veel gereisd en niet op standaard manier: rugzaktrekking Groenland, Nepal tweemaal, in mijn eentje naar Santiago lopen. Al die indrukken die ik toen opdeed zitten als het ware in mijn lijf. Nu dan scheppen? Natuurlijk, ik schep mijn eigen leven en geef er vorm aan. En ten tweede, pas nu realiseer ik het talent dat ik van mijn vader heb geërfd: goed kunnen kijken, zien en oog voor detail hebben. Dat doe ik d.m.v. fotograferen en filmen en ik leer iedere dag weer iets.

Ondertussen de rauwe werkelijkheid.

Alles over zwerven dat ik heb opgeschreven is een luxe variant en dat realiseer ik me nu des te meer! Reden? Meine had gisteren gekookt: zijn fameuze gerecht met linzen rijst en garnalen, lekker pittig. We aten buiten en een oud mannetje met fiets gebaarde dat hij ook graag iets wilde eten. Natuurlijk een kommetje voor hem klaar gemaakt! Wel met spullen die ik niet per se meer nodig had. Schaamrood dus omdat ik er onbewust van uitging dat ik het bestek niet zou terugkrijgen. Onzin, hij kwam het natuurlijk terug brengen! Dit lijkt erg op de ervaring met Daan in Turkije door het Kaçkar gebergte), die niet snapte dat ik een mes uitleende aan schapenhoeders en die dat natuurlijk de volgende dag kwamen terugbrengen.

Blog 7: 20 september. Is Cestlavie nog steeds op weg naar Gdansk??

Ik lees deze dagen trouwens het boek “Baltische Zielen” van Jan Brokken over Estland, Letland en Litouwen. Echt prachtig en ook al zijn wij dan wel in Polen, ik herken veel vooral van de natuur. Die gaat door alle grenzen heen en het plukken van paddenstoelen, waar hij over schrijft is in deze tijd ook hier aan de orde. Overal langs de bossen rijdend zie je mensen met emmertjes de grond afspeuren. Bij de film deze keer daarom muziek van Arvo Pärt en Keith Jarrett.

2 september t/m 4 september: 90 mijl afgelegd langs de Poolse kust.

We zijn op weg naar Gdansk en het zijn 3 heel verschillende dagen. De eerste dag was er wel goede wind, maar die stond op het land gericht en door de vele deining was het niet echt comfortabel zeilen. We kwamen beiden na slechts 20 mijltjes moe aan. Ook vanwege het weer opnieuw in slingeren na drie weken in het in rustige binnenwateren gevaren te hebben. We komen om 15.15 aan in de nieuwe Marina van Dziwnów. Leuk aangelegd in twee cirkels en bijna helemaal leeg. De boxen zijn een beetje klein voor ons, maar we vinden een plekje aan een kade. In de vissershaven mag je nu tegenwoordig niet meer liggen.

De 2^e dag is een topdag ook al is het behoorlijk bewolkt en miezerig. We kunnen het gehele stuk zeilen en met een voor dit schip hele goeie snelheid, zelfs regelmatig meer dan 8 knopen! Soms lijkt het wel planeren, ook al kan dat natuurlijk niet met een schip van 19 ton! Na 33 mijl meren we af in het haven van Kolobrzeg. Niet echt aantrekkelijk, maar zeer goed en modern aangelegd.

De 3^e dag en ineens steken we 2.70 meter!

We varen op de motor want er is voor ons te weinig wind om te zeilen richting Darlowo, als we plots een enorme knal horen. Wat blijkt, het zwaard wat we al een paar keer eerder hadden gebruikt knalde in een keer naar beneden. Tot nu toe gebruiken we het niet zoveel, maar nu leek het handig om het hevige schommelen tegen te gaan. Met weinig en aanlandige wind is deze zee net zo’n klotsbak als de Noordzee soms. In plaats van 1,50 m steken we nu 2,70 m. Meine ging direct kijken en ontdekt dat de elektrische lier volledig kapot was. De “krans” is geheel kapot gebarsten. We zijn de haven in gevaren en in de Marina gaan liggen. Precies daar tegenover is een scheepswerf, waar vooral grote vissersboten gerepareerd worden. De volgende morgen (donderdag) gaan we er direct heen en na een snelle inspectie van Przemek besluiten we een nieuwe lier aan te schaffen. Die moet uit Duitsland komen. Dat duurt dus wel even en daarom bedenk ik om na het weekend een aantal dagen het binnenland in te trekken. In het weekend maken we een mooie fietstocht en een lange wandeling langs het strand. De kust is hier in een komvorm, waardoor er een geweldige branding is.

6 dagen wandelen door de prachtige natuur van Park Narodowy Bory Tucholskie.

Dinsdag huren we een autootje en gaan op pad. Perfect nieuw model Citroën C3 met usb verbinding voor de iPhone: display in de auto van mijn routeplanner. Overigens is de verzekering bijna duurder dan de huur. Dat doen we een volgende keer anders. Voor de eerste nacht heb ik een onderkomen gehuurd in Mikomania. In de stromende regen rijden we erheen en zelfs dat is al mooi. Wat een natuur en wat een bossen! We zijn nu terechtgekomen in een soort kinderkolonie vakantiecamp waar we een klein chalet gehuurd hebben en eerst dachten we: “nou morgen maar weer

een volgend plekje zoeken”, maar toen we eenmaal geslapen hadden en het mooi weer werd, zeiden we: “Laten we hier maar een paar dagen blijven en van hier uit tripjes maken”. Zoals ik al eerder schreef “de kunst van zwerven is nergens heen willen”. Liever een hele tijd op één plek zijn dan steeds van de ene naar de andere. De eerste avond hebben we meegegeten met het “supper” en dat bleek inderdaad een broodmaaltijd te zijn maar van ongelooflijk goede kwaliteit met heel veel verschillende soorten kaas en vleeswaren. Aanwezig waren behoorlijk wat oudere mensen en een stel met een klein kindje en ja het is wel apart dat je helemaal niets verstaat en ook moeilijk contact kan leggen, maar goed ik glimlach vriendelijk en wie weet gebeurt er nog wat. Het ligt midden in een prachtig natuurgebied: Linkje naar [Park Narodowy Bory Tucholskie](#) en aan een meer. Een kleine 185 km van de kust. We maken een prachtige wandeling en doen dat al zwervend natuurlijk. We zien reeën, een kiekendief, spechten en boven ons weer de kraaiende kraanvogels. Wat is Polen mooi! Ik had me ook nooit gerealiseerd dat er zoveel meren zijn en toen we over een beekje met een bruggetje gingen bleek het riviertje vol met vis te zitten. Waarschijnlijk beekforel! We hebben uiteindelijk 15 km lang gezworven door de bossen. Prachtig en kwamen weer goed uit bij ons hotel huisje. Aangezien we ook een koelkast hadden heeft Meine nog wat boodschapjes gedaan en hebben we gewoon in het huisje gegeten. We kunnen hier niet koken maar Meine heeft voor zichzelf wat opgewarmd en ik vond het heerlijk om gewoon een boterhammetje te eten. De laatste morgen worden we bij het ontbijt in het Nederlands aangesproken door Renata. Ze is Poolse, maar woont en werkt al 35 jaar in Deventer. Erg leuk contact en ze gaat ons volgen!

Vanmorgen zei Meine dat er een probleempje met zijn telefoon is. Hij heeft hem namelijk in zijn broekzak laten zitten terwijl hij in de auto stapte en dat was allemaal net even iets te krap dus het glas stuk. En dan zie je hoe makkelijk het internet en 3G netwerk hier in Polen is Google even in een plaatsje waar we toch wel even naartoe wilde en voor ik het wist had ik een reparateur gevonden. Na een uurtje was alles alweer in orde. Dag 4 verkassen we naar een andere plek en maken een prachtige wandeling rondom een meer. Zondag weer richting de boot. Maandag boodschappen doen en een prachtig stuk verse wilde zalm gekocht.

Hoe staat het inmiddels met onze reparatie?

Onderweg midden in het bos (ja, overal bereik in Polen) kreeg ik een mailtje dat het Duitse bedrijf een fout heeft gemaakt en dat de winch toch niet leverbaar is. Contact gehad met Przemek en een andere iets lichtere besteld. Dat duurt dus wel weer een paar dagen. Ook contact gehad met Bas van het Duitse bedrijf die Nederlands spreekt. Het teveel betaalde zal worden teruggestort. Zondag in de loop van de dag begint het hard te waaien en uitvaren zit er dus sowieso niet in. Wachten op reparatie is beter te verdragen bij slecht weer. We gaan nog even naar de haveningang: wat een golven en wat een geweld. Prachtig als je er niet middenin zit. De strandtent waar we vorige week een cocktail dronken heeft de storm niet overleefd en overal is men bezig op te ruimen.

Vandaag en gisteren (vrijdag 20 september) wordt er druk gesleuteld een boord. De nieuwe lier wordt geplaatst en dat is nog een heel gedoe. Het ziet er naar uit dat we morgen kunnen varen en het wordt ook goed weer. Om 16.00 uur zijn de mannen klaar en is het zwaard weer te bedienen. We rekenen 200 euro cash af. Dat valt zonder meer mee. Ook de Marina is billijk. Een paar dagen in mindering gebracht op de rekening. In deze Marina weer leuke mensen ontmoet: Annika en Pjotr, die hun schip naar Gdansk brengen voor groot winter onderhoud.

Morgen door en om de schietgebieden heen, waar de Poolse marine zeer actief is en op naar de volgende haven! En inderdaad nog steeds op weg naar Gdansk!

Nog even een mooie toegift die vriendin Annet van Assenbergh (net terug van een grote zeilreis) een paar dagen geleden op facebook zette: "Sea Fever" by John Masefield.

*I must go down to the seas again, to the lonely sea and the sky,
And all I ask is a tall ship and a star to steer her by;
And the wheel's kick and the wind's song and the white sail's shaking,
And a grey mist on the sea's face, and a grey dawn breaking.*

*I must go down to the seas again, for the call of the running tide
Is a wild call and a clear call that may not be denied;
And all I ask is a windy day with the white clouds flying,
And the flung spray and the blown spume, and the sea-gulls crying.*

*I must go down to the seas again, to the vagrant gypsy life,
To the gull's way and the whale's way where the wind's like a whetted knife;
And all I ask is a merry yarn from a laughing fellow-rover,
And quiet sleep and a sweet dream when the long trick's over.*

Blog 8: Het regent al 3 dagen, de wind is te hard en uit de verkeerde hoek en de dagen worden korter: Tijd voor een nieuw ritme!

Maar eerst over toen de zon nog wel scheen. 22 september.

Gisteren heerlijk het hele stuk (maar 20 mijl) kunnen zeilen van **DARLOWO** naar **USTKA**. De volgende dag met stralend weer onderweg naar **LEBA**, maar met helaas te weinig wind en dus op de motor. Meine is bezig het grootschoot blok te repareren. Gisteren maakten we een wat onverwachte gijp en toen knalde het blok op de bank kapot. Althans de klem, want de rest van het blok was nog in orde. Het zijn klassieke teflon blokken dus als we die nog kunnen repareren is dat fijn. Bovendien zijn hier weinig of geen “shipchandlers”, waar we een nieuwe zouden kunnen kopen.

We hebben inmiddels zo’n 150 mijl langs de Poolse kust gevaren en wat opvalt is dat het alleen maar zand is en strand. Met meestal bossen tot aan waar het strand begint. Alleen bij de kleine plaatsjes onderweg vind je wat bebouwing maar dat is minimaal. Niet te vergelijken dus met de Belgische kust. We varen momenteel langs het natuurpark met de zogenaamde “stuifduinen”. Dat betekent ook wel dat je een mijl of drie uit de kust moet blijven omdat ook de zandbodem zich hier verplaatst. Vanuit de verte zijn de hoge duinen te zien en als je niet beter weet, denk je naar skipistes te kijken. Morgen blijven we hier weer een dagje om een mooie wandeling te maken.

En dan wordt het ook even uitzoeken hoe we de laatste etappe naar de **GDANSK** gaan doen, want er komt ander weer en andere wind. Maar zoals ik eerder zei “We hebben de tijd”. Gisteren lagen we aan de kade in **USTKA** en dat deinde enorm. (Zie ook het filmpje). Men heeft hier de kade wel heel goed afgeschermd met hele dikke zware zwarte rubberen randen. Je zou bijna denken dat stootwillen niet nodig. Het is hier het minst duur tot nu toe langs deze kust (Euro 14.50) en er kwam ook direct een havenmeester. We konden ook gratis stroom krijgen hier aan de kade, maar uiteindelijk bleek die kabel niet aangesloten te zijn. Maar goed een dagje zonder kunnen we wel hebben en bovendien zijn we uit eten gegaan dus geen stroom verbruikt. (We koken op inductie en hebben geen gas aan boord. Dat is heel fijn, ook omdat onze ervaring heeft geleerd dat passende gasflessen danwel de nippeltjes in het buitenland vaak niet passen). In het restaurant kwamen we een jong stel tegen waarvan de man al naar onze boot had staan kijken en ik sprak hem aan. Hij sprak geen woord buiten de deur maar zijn vrouw wel een beetje en ik heb en mijn kaartje gegeven van onze boot. Toen ik vertelde dat we op het schip wonen gaf die mij een high five en zei “I love you”. We hebben ook wel veel bekijks van toeristen en worden heel veel gefotografeerd met het naar binnen varen in een haven. Ik moest ook behoorlijk goed sturen want het ging best nog wel wat tekeer gisteren. De havenmondingen zijn hier smal en met een aanlandige wind ontstaat behoorlijke deining. Boven windkracht 6 kun je sowieso niet binnenlopen. De nieuwe (sinds 2013) voetgangersbrug, waar we doorheen moesten staat meestal open voor schepen en is ieder uur rond het hele uur 20 minuutjes dicht voor de voetgangers. Goeie regeling dus.

26 september en op weg naar Hel, ja zo heet het echt!

We varen op de motor richting **HEL** en het is prachtig weer. Nu even tegen de wind in maar zo straks kunnen we zeilen waarschijnlijk. Zojuist besloten om toch ietsje verder door te varen naar **GDYNIA**. Gisteravond in **WLADISLAWOWO** een hele gezellige avond gehad met een Ier en zijn Italiaanse vrouw (Darren en Fabiana). Gisteren werd hun jacht, (een “Van der Stadt”) met de reddingsboot binnen gebracht. Hun hydraulische stuur

systeem was er mee opgehouden. Erg sneu, want ze hadden 5 jaar aan het schip gewerkt en pas heel kort kunnen zeilen. We hadden hen voor gisteravond aan boord uitgenodigd en vanzelfsprekend natuurlijk weer onze films uit 2014 van het zeilen Rond Engeland en Ierland laten zien. Hij heeft al die jaren aan het schip gewerkt hier in Polen en ze wonen in Tsjechoslowakije. Ze zouden ook heel graag rondom **IERLAND** varen. Het was dus wel heel bijzonder om een Ier, plekken in **IERLAND** te laten zien waar hij wel van gehoord had maar nog nooit geweest was. Erg inspirerend vonden ze. Wij zitten trouwens blijkbaar aan de goede kant van de Oostzee want veel mooi weer gehad. Eigenlijk gisteren (in drie maanden) pas voor het eerst de gehele dag regen. Iedere keer was de voorspelling slecht maar kwam het slechte weer niet!

1 oktober 2019, een mijlpaal: Cestlavie bereikt op eigen kiel Gdansk.

Voordat we hier aankomen doen we nog **GDYNIA** (op uitnodiging van Annika en Piotr die we in Darlowo ontmoetten en daar nu liggen). Erg gezellig uit eten geweest met ook nog Poolse vrienden van hen. Piotr is opgegroeid in deze stad, die volgens hem ooit in 10 jaar uit het niets ontstaan is. Nu is het een enorme havenstad met een goede Marina en voor het eerst zonder vissersschepen. Op wedstrijd zeilen gericht. Goede scheepswinkel. We konden hier eindelijk nieuwe schoten met een dikte van 14 mm kopen en zelfs in 2 kleuren. Ook een dieselpomp aan de haven en dus voor euro 1,18 per liter 500 liter getankt.

We doen vervolgens ook **SOPOT** (4 mijl verderop) aan en eten in een echt Pools restaurant, een tip van Waldemar die met zijn Hallberg Rassy een nachtje naast ons ligt. Het is een nieuwe Marina gebouwd langs de langste (511 meter) pier van Europa, die gebouwd is in 1827 en later verlengd toen de Marina werd gebouwd (2011). Sopot (50000 inwoners) is een mooie stad met langs het strand luxehotels en terrassen. Ons Kurhaus in Scheveningen is er niets bij. De stad heeft ook nog veel oude houten gebouwen met veranda's.

In miezerig weer varen we een paar dagen later van Sopot naar de **GDANSK** en ook dat is een heel klein stukje. Na de havenmonding ligt direct aan bakboord op een heuvel het memorial **"WESTERPLATTE"** voor de Tweede Wereldoorlog. Daar breng ik de Nationale groet als eerbetoon aan alle Poolse slachtoffers. Dat houdt in dat ik onze Nederlandse driekleur even strijk en vervolgens weer omhoog hijs. Het bijzondere is dat op moment dat ik doe, ik geëmotioneerd raak. Bijzonder dat een ritueel dat kan oproepen en een mooie ervaring.

We varen verder het havencomplex in tijdens een miezerig regentje. Toch kan ik niet ophouden met het maken van foto's. Ook de oude, of juist de oude, industriële objecten zijn zeer fotogeniek. Voorbij de voetgangersbrug die ieder heel uur een ½ uur open is voor schepen, varen we langs de **"KRANTOR"** zo de haven in: plek zat in deze tijd van het jaar. Als we in een box liggen lukt het me om net een foto te maken van ons schip met op de achtergrond deze middeleeuwse kraan. We blijven hier in ieder geval 3 nachten en afhankelijk van het weer wellicht langer.

De volgende dag regent het en staat ook Waldemar ineens "op de stoep". Hij was langs gereden en had ons zien liggen. Even gezellig koffiegedronken en wederom van hem "culinair advies" gekregen. Nu voor een koffietent met de beste appeltaart. We gaan er inderdaad naartoe en Meine drinkt goddelijke warme chocolademelk met whisky. Op het menu staat met Rum, maar wij bedenken dit zelf en even later komt de cheffin vertellen dat dit een heel goede variant is.

De volgende dagen regent het nog steeds en we gaan naar het nieuwe museum over WO2. Zeer indrukwekkend! Ik ben nog nooit zo (5 uur) lang in een museum geweest. 18 verschillende zalen waar je d.m.v. een audiotour doorheen geleid wordt. Het apparaatje heeft wifi en weet dus waar je bent om zo een toepasselijke tekst te geven. Ik meen de stem van Judy Dench te herkennen en later na wat "gegoogle" blijkt dat te kloppen. Door haar acteren wordt de beleving erg echt en mooi. Een van de indrukwekkende zalen is een straat uit **GDANSK** zoals die er in 1939 uit zag. De straat

is op ware grootte en je wandelt je er doorheen. Aan het eind van de tour, kom je in eenzelfde soort straat, maar nu uit 1945. Na de oorlog hebben de Russen de binnenstad weer geheel in oude glorie opgebouwd. Er was niets meer van over. Ik las ergens dat men zelfs het stratenplan heeft aangepast, zodat er bredere straten ontstonden. De gehele binnenstad is nu autovrij en een aaneenschakeling van prachtige panden (soms zijn alleen de façades opgebouwd) en zeer veel restaurantjes. Aan het eind van de tour in het museum wel een vreemd filmpje opgebouwd uit computerbeelden, met de boodschap dat de **POLEN** door het westen achter het ijzeren gordijn in de steek gelaten zijn. Wat me wel duidelijk wordt, is dat Polen wel heel veel over zich heen heeft gekregen.

De volgende dag schijnt te zon en verkennen we de binnenstad. We beklimmen zelfs de 400 treden tellende trap van de grote kerk: mooi uitzicht.

6 oktober. Vanmorgen 7.30 uur best fris (6 graden) en dus het warme ondergoed aan en mijn nieuwe leren waterdichte handschoenen opgezocht.

Na prachtige dagen in **GDANSK** zijn we gisteren over een hobbelige zee naar **HEL** gevaren op de motor en tegen de golven en wind in. Een tochtje van maar 4 uur, maar we komen bekaf aan, ook al scheen de zon. Vanmorgen was het plan om in een keer naar **LEBA** te varen (52 mijl), maar weer hadden we wind tegen en dus op de motor. Na 22 mijl stoppen we in **WLADISLAWOWO**. Darren en Fabiana liggen er nog steeds. Het heeft heel lang geduurd voor de nieuwe stuurinrichting opgestuurd was. Ik ben blij dat ik binnen ben, want zojuist net als we liggen, een stevige bui met wind. We weten dat we dit soort weer nu kunnen verwachten en doen extra voorzichtig. Morgen zien we verder! Gelukkig hebben we alle tijd. In plaats van de volgende dag weer tegen de wind in, wachtten we nog een dagje en drinken een gezellige borrel bij Darren aan boord. Gezamenlijk en met goede wind zeilen we de volgende dag naar **LEBA**. We zeilen het gehele stuk (33mijl) en ook als is het bewolkt, het is echt heerlijk. Zij varen de volgende dag rond 16.00 uur uit richting **BORNHOLM**. Ze zijn inmiddels met zijn drieën aan boord en varen een nachtje door. Wij doen dat niet, want vinden dat in de winter te vermoeiend.

Leba 12 oktober. De dagen worden korter, het weer slechter en het regent al drie dagen. Kortom tijd om een nieuw ritme te vinden.

Wat doe je als het vroeg (18.00 uur) donker is, het de gehele dag regent en je de meeste (papieren) boeken al hebt gelezen? We kijken via NPO Start plus naar een aflevering van de Bridge om de volgende ochtend te ontdekken dat het haven wifi niet werkte. Stand T-Mobile minus 5200 MB. Dat doen we dus niet meer. Ik merk aan mezelf dat ik erg lui word. Van alles van plan (nieuwe hoezen voor de kussen maken, 4^e Youtube film maken, voorraad kast opruimen en schoonmaken), maar ik blijf een gehele dag in bed liggen met boek, gedownload Netflix serie (10 delen Vietnam uit 2017) en iPad spelletjes. Ach, ik laat het maar gebeuren en ben niet al te streng voor mezelf. Ervaring leert dat ik vanzelf wel weer wat actiever word, zoals nu tijdens het schrijven van dit stukje. Morgen varen we weer, richting **USTKA** en vervolgens **DARLOWO** om vandaar uit over te steken naar **BORNHOLM**. Dat zijn allemaal dagtochtjes en ze brengen ons onder de beschutte kust van **ZWEDEN EN DENEMARKEN**. Wellicht kan er nog een bezoekje aan **KOPENHAGEN** af? Met de dominante westenwinden van dit seizoen een goed idee denken we.

Blog 9: Varen in oktober en november valt best mee..... als je de tijd hebt om slecht weer uit te zitten ☺***Svaneke, Bornholm 18 oktober. Net die ene zonnige dag om 73 mijl te varen en toch nog stress aan het eind.***

Met de nog bijna volle maan als bijverlichting voeren we 15 oktober om 6.45 **USTKA** uit richting **SVANEKE** op **BORNHOLM**. Het schemerde al en drie kwartier later kwam de zon op, die de gehele dag bleef schijnen! De eerste 12 mijl volledig gezeild, toen 38 mijl motorzeilen met een laag toerental en de laatste 22 volledig op de motor: wind weg! We moesten om de schietgebieden heen. De gehele week is gebied 6 gesloten. We hoorden ook regelmatig zwaar gedonder, dat je in he maag voelde, dus we zijn niet voor niets om gevaren.

Onderweg hadden we ook nog gezellig drie meesjes aan boord, die midden op zee kwamen uitrusten. Ze vlogen naar binnen en wisten al snel het bakje water te vinden, dat ik had neergezet. Na een uur of drie gingen ze er weer vandoor.

7 mijl voor **SVANEKE** zie ik een visboeitje en even later het geluid bij het roer van een dunne draad die gespannen wordt. Een soort snerpPEND geluid. Direct motor uit. Een boeitje op 71 meter diep water! Stress! Gelukkig houden we voortgang en waarschijnlijk is de lijn weer weg gegleden. Anders dan de vorige keer op het binnenwater toen ik met de bijboot de lijn moest losroeien. Toen was het midden op de dag. Nu met het naderend donker zou dat niet zo gemakkelijke geweest zijn. We komen in de laatste schemering aan en het is heel gek om te merken, dat ik ook al heb ik via google earth de haven goed verkend, we blijkbaar zo gewend zijn aan de grote Poolse havens, dat we weer moeten wennen aan deze kleine in **DENEMARKEN**. Ik sta voorop omdat het donker is en geef Meine aanwijzingen. Een rode staak zie ik net op tijd. Die moeten we aan bakboord houden. Dit is weer het gebied van de (onderwater) rotsjes, dus opletten! De volgende dag hoor ik in het havenkantoor dat men de staak wil verwijderen omdat men de rots heeft opgeblazen. Dat blijkt van de autoriteiten niet te mogen. We besluiten een maand de tijd te nemen om via **KOPENHAGEN** en de andere Deense plaatsjes in de buurt van Kiel te komen! De volgende morgen mist het en blijft het een aantal dagen regenachtig. Die ene zonnige dag hebben we dus goed gebruikt! Inmiddels breekt de zon door na drie dagen bewolking en miezer. Komt goed overeen met ons plan morgen naar **SKILLINGE** te varen!

23 oktober Ystad: Nu weer miezerig maar een paar dagen geleden een top zeildag gehad: 37 mijl in de zon in 6 uur tijd. Wel bijna stuurloos!

Eerst nog even over **SVANEKE**: liggeld is hoog hier. Voor 14 meter zou het neerkomen op 50 euro per nacht. Na wat onderhandelen mag ik aangeven dat Cestlavie tussen 10 en 13 meter lang is: 33 euro. Maar daar krijg je wel wat voor: gratis wasmachine en droger, geweldige douche en een zeer aardige dame van het toeristenbureau dat gevestigd is in het havenkantoor.

We verlaten op 19 oktober iets na 9 uur de haven. Het is bewolkt, maar de temperatuur is prima. In de loop van de dag kan ik mijn zeilpak zelfs uitrekken: de zon schijnt!! Bestemming **SKILLINGE**, vanwege de wind, maar ook om de scheepswinkel te bezoeken waar nu de klassieke spullen uit de winkel van **YSTAD** zouden moeten zijn. De eerste uren varen we in de beschutting van **BORNHOLM** met een lekkere halve wind en met een snelheid tussen de 6 en 7 knopen. Na het eiland wordt de zee iets roeriger en dat is logisch. De Shippinglane is best druk: een tanker verlegt haar koers een beetje om achter ons langs te varen en wij verleggen de koers vervolgens voor een snelle veerboot. Het zeilen vandaag is echt heerlijk!!!

Met een gemiddelde van 6 knopen komen we rond een uur of drie aan in het plaatsje. We varen de gehele tijd op de autopilot, ook omdat het sturen steeds lastiger wordt. Ik blijf maar draaien aan het stuurwiel voordat er iets gebeurt. Bij het invaren van de haven en met een wat woelige zee, lukt het me bijna niet de nauwe ingang in te sturen. We bedenken ons dat het hydraulisch systeem waarschijnlijk bijgevoerd moet worden. Meine belt even met Wim, onze technische steun en toeverlaat. Hij geeft aan dat er, als we echt te laat olie bijvullen, lucht in de leidingen kan komen en dan hebben we een probleem. We gaan liggen aan de kade in de vissershaven. Betalen bij de automaat lukt niet. In ieder geval geprobeerd en weer eens een nachtje gratis. Ik ga op zoek naar de “antiekwinkel voor klassieke schepen”, maar een inwonster vertelt me dat die al 5 jaar niet meer bestaat.

20 oktober varen we op een bijna spiegelgladde zee op de motor 23 mijltjes naar Ystad.

We vertrekken om 10.10 uur. Het is droog en af en toe komt de zon erbij. Het is een prachtig bijna mysterieus gezicht, die vlakke zee met heilige lucht erboven. Wel op de motor helaas.

Maandag 21 is het nog steeds stil weer. We varen echter niet uit omdat we hydraulische olie moeten kopen. Op naar de **SKEPPSHANDEL** hier op het terrein. Gelukkig open, ondanks einde seizoen. De winkel is inderdaad wat anders ingericht dan vroeger en meer geordend, maar alle klassieke dingen zijn er nog. Kan ik dus weer een nieuw bolletje echt en heerlijk ruikend touw kopen. Dat was wel op na 9 jaar! De sinds 2 jaar nieuwe en jonge eigenaar blijkt juist materialen gekocht te hebben van de gesloten winkel in **SKILLINGE**. Ondanks de charme van vroeger is dit wel een verbetering. Oud en nieuw gaan nu mooi samen. We kopen 3 liter olie en ook een goede schijnwerper, want die misten we wel toen we in het donker de haven van **SVANEKE** invoeren. Meine vult de beide reservoirs aan en het lijkt erop dat alles oké is. We voelen weer tegendruk op het stuurwiel. Vanavond lekker weer eens uit eten. Morgen door of nog een dagje later: de wind is morgen ZW4 en dat betekent lagerwal en er tegenin. Daar houden we niet zo van. De volgende dag blijkt het prachtig weer en we maken een wandeling langs het strand. Al die kleurige kleine strandhuisjes tegen de door de herfst verkleurde bomen geeft een prachtig gezicht.

24 oktober. In de mist en laaghangende miezerige bewolking 29 mijl zeilen naar FALSTERBRO.

We vertrekken rond 9.00 uur op wat een redelijk zonnige dag zou moeten worden. Voor de eerste keer deze reis bezweken voor de verleiding om slechts 2 van de 4 nachten in Ystad te betalen. We lagen aan de kade waar ook vissersboten lagen en de stroomvoorziening werkte gewoon. Het is een beetje ons principe. Als de havenmeester niet zijn geld komt halen dan zijn wij soms ook niet al te actief met betalen. Uiteindelijk dus 50 euro voor 4 nachten betaald. Wat ook opvalt, dat hier i.t.t. Polen geen naseizoen (goedkopere) tarieven gehanteerd worden.

Op zee gekomen is er erg weinig zicht, bijna mist. We besluiten toch door te varen. De wind uit de juiste hoek en dus lekker zeilen en we behoeven geen Traffic Lane te passeren. Het is wel een beetje saai, al dat grijs, maar onderweg komen er twee grijze valkachtige roofvogeltjes passeren. Dat is wat ik altijd doe, als een tochtje saai is. Opletten of we iets interessants zien. De zon zien we de gehele dag niet. Wel op AIS een snel varend schip op weg naar **TRELLEBORG**. We zien op AIS dat hij achter ons langs passeert. Wat helpt als je niets ziet is goed luisteren. We horen het zware gebrom van motoren en Meine ziet even een knipperlicht.

Het kanaal van **FALTSTERBRO** is erg kort. En opent van 1 oktober tot 1 april slechts twee keer per dag: om 6.30 uur en om 18.30 uur. Vantevoren moest ik denken aan de delivery die ik in februari 2017 (**ATHENE** naar **SUKOSAN** met de Farra: 891 mijl in 7,5 dagen. Ik voel me nog steeds stoer daarover) gedaan heb en waar we door het **KANAAL VAN KORINTHE** zijn gevaren. Dat was een stukje langer. Hier kun je het eind zien als je erin

vaart. Aan de zuidkant is een steiger waar je kunt overnachten. Aan de noordkant een Marina. Rond 15.30 komen we aan voor de brug en meren af om te wachten. Met het bootje (want de steiger is niet verbonden met de wal) roei ik naar de wal om Duca uit te laten. Ik neem ook even een kijkje in de Marina. Erg aardige mensen en een mooie box beschikbaar voor ons. Meine en ik lezen de Instructie op de website beiden anders. Ik lees dat de brug alleen draait om 6.30 uur en om 18.30 uur. Meine leest van 6.30-18.30 ieder uur. Terug aan boord eten we wat vroeger als normaal en om 18.30 uur door de brug. Inderdaad maar twee keer per dag. Als het kanaal gesloten is, ingeval van een verschil van 1 meter waterstand, gaan er twee sluisdeuren dicht. Die komen vanaf de grond naar boven en er zijn verhalen bekend van schepen die zijn doorgevaren en dus vast kwamen te zitten met de nodige schade. In de marine worden we opgevangen en na 250 kronen betaald te hebben, duiken we vroeg ons bed in. Eerst kijken we nog een prachtige film: **“THE LEGENDS OF THE FALL”**. Via Netflix abonnement heb ik deze film op de iPad gedownload en in **YSTAD** kocht ik een kabeltje om de deze te verbinden met de HDMI van onze smart TV. Dat scheelt heel veel MB's ☺.

25 oktober. Voor de harde wind binnen, een hele dure kapper en een erg goedkope ligplaats.

De volgende morgen maar 21 mijltjes met de kluiver en de motor bij. Goed zicht om de diverse ferry's te ontwijken. Gedurende de ochtend begint de wind al op te bouwen en we varen naar de hoge wal. Het gaat de komende dagen volgens windguru hard waaien met veel regen. We zijn al om 14.30 uur in **KOPENHAGEN**. We willen natuurlijk in **CHRISTIANSHAVN** liggen, midden in de binnenstad! Er wordt daar behoorlijk gebouwd en er is ook een nieuwe brug. We leggen even aan de stalen beschoeiing aan, ik klim over het hek (jaja bijna 64 jaar en nog steeds lenig) en hoor dat de brug om 15.00 uur draait. Tevens krijg ik de tip om het schip direct na de brug te draaien en achteruit het kanaal in te varen. Het is behoorlijk vol en weinig ruimte. De marine heeft geen plaats. Meine manoeuvreert ons schip heel kundig helemaal naar achter om te kijken of er een plek aan de kade is. Niets. Dan maar weer terug. We leggen aan langzij een grote klipper, waar niemand aan boord is. Ik bel de havenmeester van dit stukje van de kade. (Een ponton met een blauw gebouwtje erop) en hij wijst me waar ik onze stroomkabel in kan steken. We liggen prima. Zaterdag stort en regent het en we doen rustig aan. Zondag is de man (René) van de klipper aanwezig en we moeten even verkassen omdat hij met wat vrienden gaat varen. Hij vraagt ons mee te gaan. De vrienden zijn jonge mensen die hier her en der ook op ons hun schip wonen. Ineens zijn we geen toeristen meer, maar horen we een beetje bij de incrowd. De havenmeester komt langs en hij rekent voor ons 14 meter lange schip 13,40 euro per nacht “omdat wij het zijn”. Zo'n beetje de goedkoopste ligplaats van deze reis. We liggen uiteindelijk 6 nachten hier. Wie had dat gedacht? Dat compenseert mooi de 185 euro, die ik de dag ervoor spendeerde bij de kapper ☺. Oef, dat moest ik even verwerken. Op Facebook kwam zondag een berichtje van **JOACHIM PACH**, die ons toevallig ziet liggen hier. Gisterenmiddag kwam hij even langs met een Deens taartje. Erg leuk kennis gemaakt!

Van 26 oktober t/m 30 oktober de toerist uitgehangen in een zonnig Kopenhagen

We hebben hier heerlijke dagen en lunchen op een terrasje in **NYHAVN**, nemen de toeristenboot voor een rondvaart. Zo laag bij het water zit ik niet vaak. Als we op een andere plek uitstappen, blijkt er een tentoonstelling over **LEONARD COHEN** te zijn. Behoorlijk uniek want slechts in Montreal, New York en hier dus. In de kerk kun je op 6 schermen kijken naar een compilatie van concerten door de jaren heen en historische beelden. We zitten ademloos te kijken en te luisteren en komen niet meer toe aan de andere expositie over hem een gebouw verder. De kaartjes die we niet gebruikt hebben geven we later aan René, onze buurman, die er erg blij mee is.

We bezoeken ook nog de (hippie) vrijstad **CHRISTIANA**. Veel te zien aan artistieke zelfgebouwde huizen. Erg kleurrijk en leuk. Ik maak een filmpje van een klein zeilbootje dat de "nationale" vlag draagt: oranje met drie gele stippen. Je ruikt hier ook van alles: vrij te kopen op iedere hoek ☺. Wij drinken een biertje en Duca steelt wederom de show door achter stokken aan het water in te duiken.

31 oktober, een heerlijke zeildag scherp aan de wind. 29 mijlen zeilen en de laatste 4 op de motor naar Rødvig.

We vertrekken iets na 9 en liggen voor de brug die niet opengaat. Dan maar even aanleggen en een blik werpen in het brugwachtershuisje. Blijkt dat hij een beetje zat te suffen. Niets mis mee, zo in het naseizoen.

Het is bewolkt, droog en niet zo heel erg koud. Het halve windje blijkt toch iets scherper te zijn en we verwachten dat het waypoint 21 mijl verderop (vuurtoren **STEVNS FYR**) niet te bezeilen is, maar dat valt enorm mee. Aan het eind van de dag kleurt de horizon geel van een vroeg dalende zon (16.30 uur) en als we bij de haven van **RØDVIG** aankomen, laat de zon zich knaloranje zien. Om 17.00 uur is het donker!

1 november waait het behoorlijk hard (5) uit het ZZO en is dit lagerwal.

We besluiten niet op de motor ertegenin op te gaan boksen. We willen via het ondiepe water van de **FAKSE BUCHT** naar **KALVEHAVE** om zo verder beschut naar het westen te varen. We gaan even naar de havenmeester en hij geeft ons onderstaande websitelink: weerbericht, maar vooral de waterstanden van het ondiepe gedeelte. Erg handig! <https://www.dmi.dk/lokation/show/DK/2614595/Rødvig/>

We maken een mooie wandeling naar **STEVNS KLINT** en komen ook langs de oude steengroeve van **BOESDAL**. Ik ben vooral onder de indruk van de woeste kust en de stevige branding. Levert mooie filmbeelden op! Terug in de haven zie ik een zee kanoër worstelen in de golven. Even denk ik dat ik misschien wel de laatste ben die hem levend ziet, maar het gaat goed. Snel mijn camera erbij om te filmen! Als hij even later de haven weer inkomt roep ik hem aan om de filmpjes aan te bieden. Een half uurtje later komt hij inderdaad aan boord en we zetten het materiaal direct op zijn laptop. ... en drinken een wijntje.

3 november: een spiegelgladde zee met genoeg (20) centimeter onder de kiel: door de Fakse Bucht.

Als ik de motor wil starten, gebeurt er niets! Geen sjoerge. Wat nu weer? Meine duikt de machinekamer in en kan handmatig op ons tweede bedieningspaneel de motor starten. De DAF loopt prima, dus daar ligt het niet aan. Ook de boegschroef doet het trouwens niet. Afijn we besluiten te gaan varen, want na vandaag wordt het weer een tijdje slecht weer. Onderweg niets aan de hand en Meine belt vriend Wim weer even om te overleggen wat dit kan zijn? Meine weet inmiddels wel dat de boegschroef het niet doet als we niet met het contact starten. Misschien een kapot contact? Of stond de gashendel niet helemaal neutraal? Gisteren probeerde Meine nogmaals en toen deed het contact wel wat het moest doen. En ook zojuist startte de motor direct.

Wat een miezerige dag zou worden, werd trouwens een prachtige zonnige dag. Zo zie je maar, het weer wisselt iedere dag. Weliswaar niet te zeilen, maar dat kan ook moeilijk in de soms nauwe vaargeul. Het is zondag en er zijn aardig wat vissertjes bezig. We kijken goed uit voor alle visboeitjes. We varen door tot **MASNUDSUND**.

Gisteren en vandaag de gehele dag regen. Tijd en zin om foto's en dit blog bij te werken. Morgen wordt het beter en kunnen we waarschijnlijk geheel zeilend het mooie eiland **AGERSØ**.

BLOG 10 op weg naar Nederland: Eind november door de Duitse Bocht. Moet kunnen toch??

Woensdag 6 november.

We varen op de motor over het **SMÅLAND WATER** richting **ARGERSØ**. Eindelijk weer even een droge dag, de barometer gaan vooruit. Wellicht zien we morgen een zonnetje! Om ons heen zien we geen schepen nu, alleen maar zee en water en af en toe een blauw vlindertje in de lucht. Wel veel vogels vooral Aalscholvers. In de richting van Argersø varende, zien we dat dit eiland dicht bij de kust ligt met veel industrie en dat vinden we niet aantrekkelijk. Dan maar naar **OMØ** en daar zijn we achteraf gezien heel blij mee. Wat een prachtig eiland en zo stil. Zeker nu er geen toeristen zijn. (Wij voelen ons natuurlijk geen toeristen. Wij zijn zwervers!)

Donderdag 7 november. Papa 30 jaar geleden overleden

Vandaag is het 30 jaar geleden dat mijn lieve papa Jan van Iperen stierf. Zijn eerste bootje was een zeilkano, maar zijn moeder vond dat te gevaarlijk en toen kreeg hij in 1937 een echte BM. Hij was toen 14 jaar oud! Twee jaar later leerde hij mijn moeder kennen en al die tijd hebben ze samen gevaren. Na de oorlog kocht hij van zijn eerste 1000 gulden spaargeld het "Goudhaantje". Toen ik in 1956 geboren werd ruilde hij de zeilboot in voor een motorboot: de "Pavia". De naam komt van een Italiaans dorp waar we met een door hem zelf gemaakte caravan (en die als mooiste zelfbouw project op de RAI mocht staan) en zijn vaarders hart weer ging kloppen. Toen ik wat groter werd kocht hij "Mientje", een boeier uit 1912, die nog steeds vaart. Daarna werd het een stalen zeiljacht van Abeking Rasmussen. Daar heb ik heel goede herinneringen aan. Alle vakanties naar het IJsselmeer en Friesland. De laatste jaren van zijn leven werd er op een motorboot gevaren. Papa werd slechts 66 jaar, drie jaar ouder dan ik nu ben.

Vrijdag 8 November

Wat hebben we heerlijk gezeild vandaag van Omø naar Lohals, klein windje, klein gangetje en voor de tijd van het jaar een groot zonnetje. Aan het eind nog een echt kruisrak tussen de ondieptes.

Zaterdag 9 november

We varen met motor bij van **LOHALS NAAR MARSTAL**. De wind is inderdaad gedraaid en we zouden dus mooi halve wind kunnen zeilen, maar er is te weinig om snelheid te behalen, slechts 2 knoepjes zonder de motor. Ons plan is i.v.m. weersvoorspellingen veranderd. We zouden twee dagen in Marstal blijven en dan nog een dagje naar **KAPPELN**, maar dat zit er niet in. Vanaf maandag harde wind uit het zuiden voor twee dagen en dus pal tegen vanaf Marstal. De 14e moet ik in **RENSBURG** zijn i.v.m. de trein naar Nederland op de 15e. Dus toch eerder in Duitsland dan gedacht. Vandaag maar onze Deense kronen opmaken.

Nou nog 1 keer dan in 2019: 2 nachtjes voor anker op de **FLEMHÜDERSEE** (en gezien onze plannen voor de komende jaren Noorwegen, UK en dan als de PHPD, Pijntje Hier Pijntje Daar, in de botten zich beginnen te manifesteren, richting het warme zuiden van Portugal, misschien wel voor het laatst. Nog even lekker wandelen hier en vervolgens met "Wolfje" buiten lezen op de e-reader. Gisteren kwamen werkschepen de gele boeien van de Reede ophalen. Die gaan voor de winter in de opslag, zodat ze niet kapot vriezen. Nu op weg naar Rendsburg, waar ik met de trein naar NL ga

voor een paar dagen. De 19e en 20e november richting **CUXHAVEN** en dan hopen op een weergat. Fijn dat vriend @WimWinkelmolen met ons mee vaart door de Duitse Bocht.

Zondag 10 november.

Droom op papa levensecht is zijn goeie tijd. Na een bijeenkomst op werk die ik geleid had. Afronding van een groep. Ik was echt in vorm. En toen was papa daar ineens, levensecht in zijn geruite colbert dat hij altijd droeg en dat ik was vergeten.

19 november.

Wat een watjes zijn we: binnen sturen over het NOK. We missen nog een buitenspiegel voor achteropkomend verkeer? Donderdag en vrijdag naar Vlieland tijdens een mooi weergat. Wat hebben we geluk in dit jaargetijde. Goed weer precies op het moment dat we willen varen.

22 november. In één ruk van Cuxhafen naar Vlieland: Twas koud. Twas donker. Twas geweldig!

Wat zijn we een bofkonten. Precies op het moment dat wij dat wilden, is er eind november een weergat van vier dagen naar Vlieland. Hoe bedenk je het. We voeren 152 mijl in 26 uur met vol tuig. Gehele tijd leek het alsof we stroom mee hadden. Het ging als een speer! Vanaf één uur vannacht klein maandje en sterren erbij. Dat helpt als het 12 uur donker is. Toch nog erg veel vissers trouwens vannacht. Erg fijn ook dat onze vriend Wim meevoer, anders hadden we het met zijn tweetjes niet gedaan! PS Cuxhafen was helemaal opgedoekt voor de winter. We lagen in de City Marina. Maandagmorgen 2 december NW 3 en zon. Met 5,3 knoop snelheid van Kornwerderzand naar Enkhuizen. Onze Dickinson kan deze helling aan. Wat wil een mens meer?

Donderdag 19 december. Tweemaal pech

Gisteren heel gezellig bij Olaf en Petra gegeten en vanmorgen vroeg rond 8:15 uur vertrokken. Richting Enkhuizen om daar door de sluis te gaan, want die afstand is een mijl korter dan via Lelystad en bovendien waarschijnlijk sneller omdat we dan geen rekening hoeven te houden met de vrachtvaart die ook door de sluis wil. We Koersen richting de marker wadden en zien een heleboel gele boeien rondom een werkschip. Ze allemaal ontwijken is wel heel ver om varen, dus we gaan er een klein beetje doorheen. Later blijkt via de rijkspolitie dat we dwars door het veld zijn gevaren. Ik heb al snel in de gaten dat dit niet handig is want ik zie het politie schip onze kant opkomen dus ik minder vaart. Ze komen langszij en zoals gebruikelijk als we iets fout doe n zegt Meine altijd dat ik de schipper ben. Vooruit dan maar! We moeten heel wat uitleggen, papieren laten zien, eigendom bewijzen, aangeven dat we nooit eerder van iemand een vervelend aanbod hebben gekregen om spullen mee te nemen en tot slot moet ik nog even alcohol blazen om 9:15 uur 's ochtends. Maar goed alles gaat prima, ze zijn heel coulant en we krijgen geen bon. Bij het wegvaren van het politie schip gaat het een beetje mis en de schipper ramt onze reling aan stuurboord. Die is direct behoorlijk ingedrukt dus komt de politieman weer aan boord. Nu meren ze bovenwinds af langszij, zodat wij gewoon in de luwte blijven liggen. Alles wordt opgenomen en gefotografeerd en ook de blauwe stukjes verf van het politie schip. Ik krijg ook alle gegevens en ze nemen contact op voor het dekken van de schade. We varen weer verder langs de marker wadden en ik zie zeer waarschijnlijk Joachim net naar buiten varen maar te ver voor een foto. Dan ontdekt Meine dat we diesel lekken en dat er een nieuwe leiding blijkbaar niet goed is vast gemaakt. We besluiten om aan te leggen bij De Gier Jachtservice in Enkhuizen.

Woensdag 18 december.

En weer schijnt de zon als we willen gaan varen! Na een aantal dagen met veel regen en harde wind is het weer prachtig weer.

We hebben een dag of 10 in Loenen aan de Vecht gelegen aan de kade bij het oude gemeentehuis. Dat is inmiddels in handen van particulieren en aangezien wij hem kennen mochten we daar gratis liggen. Bij de burens even aangeklopt en gevraagd of de elektriciteit mochten afnemen: "Geen probleem hoor, steek de stekker maar in het stopcontact bij de schuur," zeiden ze ontzettend aardig en gastvrij. Gisteren ben ik als dank een mooi kerststukje gaan brengen. Het was heerlijk om hier in Loenen weer oude vrienden te ontmoeten, natuurlijk Henk en Garmyn, Tjeerd en Imke, Martijn en Ariane, en de nodige bekenden die ik op de dijk tegen kwam tijdens het wandelen: Mieke, mijn oud-collega van Nyenrode en nog een aantal andere buurtbewoners. We hebben het verblijf in Loenen ook gebruikt om zowel bij Daan, die 40 jaar werd en bij Joost en familie langs te gaan. Heel fijn dat beide jongens ons ook met de auto ophaalden en weer terug naar huis brachten, want wij zijn nu afhankelijk van het openbaar vervoer: Met het OV van Loenen naar Hilversum is een uur en drie kwartier en met de auto 17 minuten. Overigens voor de rest wel prima de bus genomen zowel naar Breukelen (waar ik mezelf een mini Green Egg barbecue cadeau heb gedaan, en naar Weesp voor boodschappen bij onder andere de goede slager en de bakker. Ook zijn we in Loenen even naar de tandarts geweest en in Weesp bij de opticien. Dat zijn zo van die dingen die je lang van tevoren moet regelen als je zwerft zoals wij. Maar wel fijn dat iedereen zo flexibel is en dat het gewoon kan. We zijn nu net door de sluis bij Muiden waar men heel druk aan het werk is voor de renovatie. Als je in de winter door de Vecht vaart moet je de bruggen van tevoren aanvragen, althans de kleine zoals de brug in Vreeland en die in Weesp. Dat kan pas vanaf negen uur 's ochtends en dat betekent dat je over de terugweg in feite twee dagen doet: eerst 's ochtends vanaf 09.00 uur de brug in Vreeland en dan doorvaren tot Weesp, daar even aan liggen bij de watersportvereniging en weer boodschappen doen en dan de volgende dag door om de spoorbrug, die maar een keer per dag gaat 9:54 uur te halen.
